احکام و تعالیم فردی - حکم ربا [سود گرفتن در ملات]

حضرت بهاءالله

حکم رِبـَا

حضرت بهاءالله:

1 – " اینکه سؤال از منافع و ربح ذهب و فضّه شده بود چند سنه قبل مخصوص اسم الله زین المقرّبین - علیه بهآء الله الأبهی - این بیان از ملکوت رحمن ظاهر قوله تعالی اکثری از ناس محتاج به این فقره مشاهده میشوند چه اگر ربحی در میان نباشد أمور معطّل و معوّق خواهد ماند نفسی که موفّق شود با همجنس خود و یا هموطن خود و یا برادر خود مدارا نماید و یا مراعات کند یعنی بدادن قرض الحسن کمیابست لذا فضلا علی العباد ربا را مثل معاملات دیگر که ما بین ناس متداولست قرار فرمودیم یعنی ربح نقود از این حین که این حکم مبین از سمآء مشیّت نازل شد حلال و طیّب و طاهر است تا اهل ارض بکمال روح و ریحان و فرح و انبساط بذکر محبوب عالمیان مشغول باشند انّه یحکم کیف یشآء و احلّ الرّبا کما حرّمه من قبل فی قبضته ملکوت الامر یفعل و یأمر و هو الآمر العلیم " (لوح اشراقات)